

Motion till riksdagen 2008/09:T517

av **Lars Gustafsson (kd)**

Alternativa bränslen

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att skjuta upp ikraftträdandet av kravet om förnybart bränsle på de minsta fordonsbränslestationerna.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utbyggnaden av tillgängligheten till förnybara bränsleslag bör ses som investeringar i infrastruktur.

Motivering

Trots att samtliga övriga partier reserverade sig, genomdrev Socialdemokraterna och Miljöpartiet i den förra regeringen 2005 nya regler för landets bensinstationer. Alla försäljningsställen av fordonsbränsle måste tillhandahålla minst ett förnyelsebart bränsle i sina pumpar. Reservanterna hänvisade till hur förslaget saknade teknikneutralitet och skulle gynna etanol framför andra förnybara bränslen som biogas. Så har det också blivit med etanol E 85 som i kraft av att vara den billigaste investeringen också blivit det vanligaste alternativet. Man beslutade att genomföra omställningen etappvis. I april 2006 kom de stora bensinstationerna att omfattas av kravet. Nu inträder även kravet för små stationer, år 2010 måste alla fordonsbränslestationer kunna uppvisa ett förnybart bränsle i sitt produktutbud.

Krav på fordonsbränslestationerna

Konsekvenserna har framträtt över hela Sverige. Lokaltidningar innehåller reportage med bekymrade glesbygdsbor som ser den lokala fordonsbränslestationen stänga. Den relativt stora investering som krävs för att kunna erbjuda ett förnybart alternativ, är mer än den lokale fordonsbränslestationsäga-

Fel! Okänt namn på

ren klarar. När dessutom drivmedel främst är en komplimenterande produkt finns ingen lönsamhet att hämta hem. Behovet av drivmedel är en konstant som krävs för att överbrygga de avstånd som skiljer människor åt på många ställen i Sverige. Att även miljövänligare bränslen börjar erbjudas på landsbygden är bra. Kravet på marknadsaktörer med små marginaler att betala för investeringen av ny bränslepump driver en kedja av beslut där stora oljebolag inte längre ser någon långsiktig lönsamhet samtidigt som de små fordonsbränslestationsägarna dukar under för den oöverstigliga investeringen. De faktorer som tidigare pekats på att det inte skulle vara lönsamt för marknadsaktörer att upprätthålla leveransen av drivmedel har blåsts under av det politiska beslutet. För att en verksamhet ska kunna drivas på ett sunt sätt måste lönsamhet vara ett rimligt krav. Det politiska beslutet har allvarligt rubbat de marknadsekonomiska förutsättningarna och piskan ter sig onekligen större än moroten.

Klimatmål och glesbygdssatsning har genom den förra regeringens lagstiftning fått se sina vägar korsas på ett olyckligt sätt. Den nuvarande regeringen har beslutat om stöd till kommersiell service på landsbygden och avsatt en summa för detta ändamål, man anger samtidigt att man avser återkomma med ytterligare åtgärder. För att undvika en stor nedläggningsvåg av de minsta fordonsbränslestationerna i samband med att även de underställs kravet om förnyelsebart bränsle 2010 bör denna sista etapp av ikraftträdandet av beslutet uppskjutas på obestämd tid. En förlorad infrastruktur av försörjningsställen för fordonsbränsle är sannolikt mycket svår att återskapa.

Infrastruktur för alternativa bränslen

I takt med att nya, förnyelsebara bränsleslag ersätter fossila bränsleslag växer efterfrågan på den infrastruktur av försörjningsställen som kan tillgodose de nya bränsleslagen. Kravet på fordonsbränslestationerna att tillhandahålla minst ett förnybart bränsleslag är en missriktad sådan satsning som brister i teknikneutralitet. Regeringen bör istället se de nödvändiga investeringarna som marknadsintroduktion av förnybara bränslen representerar som infrastrukturinvesteringar. Behovet av eluttag, elstolpar och små stationer för snabbaddning av plug-in-hybrider kan till exempel ses som infrastrukturinvesteringar och får dessutom gärna medfinansieras av aktörer på elmarknaden. Istället för krav på dem som tillhandahåller bränsleslagen bör utbyggnaden av tillgängligheten till förnybara bränsleslag ses som investering i infrastruktur.

Stockholm den 7 oktober 2008

Lars Gustafsson (kd)